

Eduskunnan puhemiehen Kyösti Kallion tervehdyspuhe presidentti ja rouva Ståhlbergille Helsingin asemalla 16.10.1930

K. K. Herra Presidentti ja Rouva Ståhlberg.

Tyrmistyneenä otti koko Suomen kansa vastaan sen hämmästyttävän tiedon, että eräät tuntemattomat väkivallan ja vallattomuuden lukuisista harjoittajista olivat ennenkuulumattomalla häikäilemättömyydellä ryöstäneet Teidät mukaansa. Uutisen piti varmaankin jokainen ensikuulemalta uskomattomana.

K. J. Ståhlbergin nimi ei merkitse maassamme ainoastaan henkilöä, kunnioitettua elämäntyötä, vaan se on keskuudessamme jo vuosikymmeniä merkinnyt, ja erittäin tällä hetkellä merkitsee, määrätietoista, lakipohjaisen yhteiskuntajärjestyksen säilyttämistä ja kehittämistä tarkoittavaa aatteen suuntaa ja sen kunniakasta lipunkantajaa. Kansamme mainetta tahraava väkivallanteko, jonka kohteeksi Te, Herra Presidentti, kunnioitetun puolisonne kanssa olette joutunut, on siis samalla isku kansan pyhimpiä pyrkimyksiä kohtaan.

Kun me näemme nyt Teidät molemmat taas keskuudessamme terveinä, niin tunnemme me tänne saapuneet, ja varmaankin koko Suomen kansa, vilpitöntä iloa ja kiitollisuutta Kansojen Kaitsijaa kohtaan, joka Teidät on säästänyt siitä kohtalosta, mikä Teille nähtävästi oli tarkoitettu. Lausumme Teidät, Herra Presidentti, kunnioitetun puolisonne kanssa tervetulleeksi kotinne ja toivomme hartaasti, että se järkyttävä teko, jonka uhriksi Te jouduitte, olisi vihdoinkin viimeinen siinä vallattomuuksien sarjassa, jota kansamme on saanut viime aikoina niin kovasti kokea.

Tervetuloa pääkaupunkiimme.

Presidentti Ståhlbergin vastauspuhe

Kiitämme sydämellisesti niistä ystävällisistä sanoista, joilla meidät on vastaanotettu.

Ihmiselämässähän vaihtelee valo ja varjo. Paraikaa, kun musta pilvi synkistyyttää kaikki, saattaa avautua esiin valaiseva ja lämmittävä aurinko. Niin saattaa Jumala säätää silloinkin, kun ihmiset toisin päättävät. Niin on käynyt myöskin sillä matkalla, jolta nyt palaamme. Toisena päivänä laillisen oikeusturvan ulkopuolella, valtiosäännön turvaama vapaus riistettynä. Toisena taas hengittämässä laillisen yhteiskuntajärjestyksen puhdasta ilmaa, astumassa oikeusjärjestyksen varmallalla pohjalla. Ken sen on kokenut, ei valinnassa epäile, semminkin jos ikänsä varrella vuosikymmen vuosikymmeneltä on tullut yhä lujemmin vakuutetuksi siitä, että ihmisarvoinen elämä yksityisille kansalaisille, säännöllinen, rauhallinen menestyksellinen kehitys kansoille on parhaiten saavutettavissa laillisen oikeusjärjestyksen pohjalla kansanvaltaisessa valtiossa. Onhan oikeusjärjestyksessäkin puutteita, vallitsevissa oloissa epäkohtia, mutta ne ovat korjattavat perustusta hylkäämättä ja ovat kansanvaltaisessa valtiossa kansan itsensä korjattavissa. Näille perustuksille on myöskin Suomen tulevaisuus rakennettava. Suomen kansan tulee pitää kiinni oikeusjärjestyksestä ja kansanvaltaisesta valtiosäännöstään, ja se onkin niistä kiinnipitävä. Siinä luottamuksessa me lähdimme matkalle ja siinä luottamuksessa vahvistuneina me taas palaamme vapaan itsenäisen Suomen pääkaupunkiin. Vapaan, itsenäisen Suomen menestyshän on yhteinen,

pysyvä päämäärä, miten meidän yksilöiden tie mutkittaleekin. Kaikista kohtalojemme vaihteluista huolimatta ja riippumatta on voimakkaana ja onnekkana elävä vapaa itsenäinen Suomi. Eläköön se.

Lähde: Uno Hannula: ”Me teemme mitä tahdomme”. Helsinki 1933.

Mottagningstal av riksdagens talman Kyösti Kallio till president och fru Ståhlberg på Helsingfors järnvägsstation den 16.10.1930

Högt ärade Herr President och Fru Ståhlberg!

Med förtrytelse mottog hela Finland den överraskande underrättelsen om att några okända individer bland våldets och självsvåldet talrika utövare med exempellös fräckhet med våld bortfört Er. Nyheten föreföll säkerligen envar först helt otrovärdig.

Namnet K. J. Ståhlberg står i vårt land icke blott för en person med ett ärorik livsgärning bakom sig; det har därjämte ibland oss redan under årtionden stått för, och gör det i synnerhet nu, en målmedveten ideriktning som strävar till bevarandet och utvecklandet av en samhällsordning grundad på lag, och tillika betecknar namnet dess hedersamma fanbärare. Det våldsdåd som fläcker vårt lands rykte och som Ni, herr president, jämte Eder maka varit utsatta för, är därför samtidigt ett slag riktat mot vårt folks heligaste strävanden.

Då vi nu se eder bägge åter välbehållna ibland oss, så känna vi, och förmodligen också hela Finlands folk, en oförställd glädje och tacksamhet mot Folkens Försyn, som bevarat er från det öde man synbarligen velat bereda eder. Vi hälsa Eder, Herr President jämte Eder ärade maka välkomna åter till edert hem, medan vi uttala den livliga förhoppningen, att det upprörande dåd för vilket ni fallit offer, omsider måtte vara det sista i den räckta av självsvåldiga tilltag, som vårt folk på senaste tiden varit utsatt för. Välkomna åter till vår huvudstad!

President Ståhlbergs genmäle

Vi tackar eder varmt för de vänliga ord med vilka vi har blivit emottagna.

I en människas liv växlar ju ljus och skugga. I denna stund då ett svart moln gör var och en beklämd, kan en lysande och uppvärmande sol träda fram. Så kan Gud råda även då människorna vill annat. Så har det varit på den resa som vi nu återvänt ifrån. Den ena dagen stodo vi utanför den lagliga rättssäkerheten, berövade den frihet som grundlagen garanterar. Den andra dagen andas vi åter den lagliga samhällsordningens rena luft och träder åter på den säkra grund som rättsordningen garanterar. Den som upplevt detta, svävar inte i tvivelsmål om sitt val, i synnerhet om han under sin livstid blivit alltmer övertygad om att ett människovärdigt liv för enskilda medborgare, en regelbunden, fredlig och framgångsrik utveckling för folken, bäst uppnås på basen av en laglig rättsordning i en demokratisk stat. Visst har ju rättssystemet sina svagheter och de rådande förhållandena sina brister. men dessa måste åtgärdas utan att man överge grunden, och folket kan själv göra detta i en demokratisk stat. Det är också på dessa grunder som Finlands framtid måste byggas. Finlands folk måste värna om rättsstatsprincipen och sin demokratiska grundlag, och det kommer också att göra det. I förvissning om detta avreste vi, och stärkta i denna förvissning skall vi återvända till det fria och självständiga Finlands huvudstad. Framgång för ett fritt, oberoende Finland är ett gemensamt, bestående mål oberoende av hur den enskilda individens väg gestaltar sig. Trots alla ödets nycker och oberoende av dem, skall det fria och självständiga Finland leva starkt

och framgångsrikt. Länge leve Finland.

Källa: Uno Hannula: "Me teemme mitä tahdomme." (Vi gör vad vi vill) Helsingfors 1933. Kyösti Kallios mottagningstal refereras den 17.10.1930 också i Hufvudstadsbladet. Översättningarna av texterna i Hannulas bok på svenska har vänligen utträttats av Märta Salokoski.